

РЕШЕНИЕ

№ 4605

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3160** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Застрахователно дружество „БУЛ ИНС“ АД срещу Решение от 10.01.2023г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 107-и състав, по нахд №5348/2022г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-58/30.03.2022г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 496, ал.2 вр. ал.1 от Кодекса на застраховането (КЗ), на основание чл. 644, ал.2, предл. 2, вр. ал.1, т.2, вр. § 1, т.51 от ДР на КЗ, вр. чл. 648, ал.1 от КЗ на дружеството.

Касаторът - Застрахователно дружество „БУЛ ИНС“ АД, чрез пълномощника си адвокат М. Г., навежда доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. Твърди, че неправилно на дружеството е наложена санкция за нарушение, извършено в условията на повторност, доколкото предишното сочено нарушение е по чл.271 от КЗ (отм.) и представлява правоприлагане по тълкуване и аналогия, което е недопустимо в административнонаказателното производство. Счита, че административното нарушение се явява маловажно по смисъла на чл.28 ЗАНН. Моли за отмяна на решението и на НП и в условията на евентуалност за преквалифициране

на нарушението като такова по чл. 644, ал.1, т.1 от КЗ.

Ответникът- заместник-председателят на Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. Н., излага становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно. На 17.11.2021 година в КФН е постъпила жалба вх. № 91-02-358 от В. Т. Х., в която се излагало оплакване за несвоевременно произнасяне от застрахователното дружество по претенция за щета, заведена на основание задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите.

По жалбата била извършена проверка, в хода на която се установило, че застрахователната претенция №[ЕГН]/04.08.2021г. е заведена във връзка с настъпило ПТП, в което са причинени увреждания на мотоциклет марка „кавазаки“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на В. Х., като виновният участник е имал валидна сключена застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите с №BG/02/120002926038. На 20.09.2021г. касаторът се произнася частично по претенцията като изплаща на ползвателя на застрахователни услуги обезщетение единствено за разходите по репатриране на мотоциклета в размер на 60 лева. На 25.11.2021г. касаторът е уведомил ползвателя на застрахователни услуги, че по претенцията е налице тотална щета и е изискал документ, удостоверяващ претекратяване на регистрацията на автомобила. На 02.12.2021г. е сключено споразумение за уреждане на застрахователната претенция, като е уговорено заплащане на обезщетение в размер на 654 лева. На 08.12.2021г. застрахователят се произнася по претенцията, като определя обезщетение в размер на 654 лева и го заплаща по банковата сметка на лицето.

По отношение материалната законосъобразност на НП първоинстанционният съд е обосновал извод, че събраните по делото доказателства установяват по несъмнен начин извършването от обективна страна на твърдените нарушения. Касационната инстанция в настоящия ѝ състав споделя изцяло извода на въззивната инстанция, че от доказателствата по делото безспорно се установява, че касаторът е нарушил императивната разпоредба на чл. 496, ал. 2 от КЗ, установяваща задължение за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" в срок не по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 КЗ пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или неговия представител - в случая в тримесечен срок считано от 04.08.2021г., когато е била предявена претенцията, но не по-късно от 04.11.2021г.

Към административнонаказателната преписка е приложено НП №Р-10-100 от 14.02.2020г. (влязло в сила на 21.07.2021г., след като е било окончателно потвърдено с Решение №4876/21.07.2021г. на АССГ по адм.д.№4284/2021г.), на което административнонаказващият орган е обосновал извода за повторност на нарушението. Наказателното постановление е за същото по вид нарушение на чл.496, ал.2 от КЗ, а наведените в касационната жалба аргументи са неотосими.

Наложеното наказание напълно съответства на предвиденото в закона, а определянето на санкцията в размер близък до минимума, съответства на характера и конкретната тежест на извършеното нарушение. Обстоятелството, че едва в НП е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност, не и в издадения преди това АУАН, не сочи на съществено процесуално нарушение при издаването на НП, тъй като повторността има само отношение към размера на наложената санкция, а не и при установяване на фактическия състав, при който се ангажира отговорността на дружеството.

Неоснователни са възраженията на касатора за маловажност на деянието. Законодателят е отчетел значимостта на обществените отношения, предмет на защита от закона, като е въздигнал в административно нарушение неспазването на чл.496, ал.1 от КЗ. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, като с съобразява характерът на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица, поради което извършените нарушения не би могли да се квалифицират като маловажен случай.

Не са налице твърдените касационни основания. Решението на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

На основание чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който сочи, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лв. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност и не предполага полагане на специални усилия от страна на процесуалния представител за запознаване със същото и за изразяване на становище по него. При това положение полагащото се възнаграждение следва да бъде определено в размер на 80 лв. за касационното производство - този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН Административен съд София-град, XIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.01.2023г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 107-и състав, по нахд №5348/2022г.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „БУЛ ИНС“ АД да заплати на Комисията за финансов надзор, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

